

Arrest

nr. 286 322 van 20 maart 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348 bus 3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 25 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 januari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 maart 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Georgië en van Georgische afkomst. U bent geboren op (...) in Dedoplistskaro in Kacheti. U leefde in Rustavi tot 2011. Sedert 2011 verblijft u hoofdzakelijk in het buitenland. U keerde slechts drie keer terug naar Georgië, in 2016 voor een week, een tweede keer, een jaar en twee maanden later, voor een maand en een derde keer, in 2019, nog eens voor een week. Voor u de derde keer naar Georgië terugkeerde diende u een verzoek om internationale bescherming in in Frankrijk. Uw verzoek werd in Frankrijk geweigerd. U bent ongehuwd en heeft geen kinderen. U werkte bij een overheidsdienst die de rechten van de mensen en vooral de rechten van gedetineerden beschermde.

U was lid van de Nationale Beweging sedert u 18 jaar was. U was ook toezichthouder bij de verkiezingen. U heeft als toezichthouder meermaals meegemaakt dat de verkiezingen vervalst werden.

Julie hadden daarvan veel bewijzen en die waren tegen de regering. Als gevolg kon u niet meer naar buiten komen. Op een dag dwongen de hoofden van de politie u om in hun auto te stappen. U werd bedreigd met een geweer en als u het land niet zou verlaten zou u levend begraven worden. U had een paar kennissen die bij de politie werkten en die kennissen hadden u ook aangeraden om Georgië te verlaten. Ze hebben u begeleid zodat u stiekem kon vertrekken uit Georgië. Ongeveer twee jaar en 4 maanden na uw derde en laatste vertrek uit Georgië kwam u in België aan. Dit was op 12 augustus 2021. Uw broer werd vals beschuldigd en zit momenteel in de gevangenis. U heeft veel stress en psychologische problemen.

Op 13 augustus 2021 diende u een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming legde u uw paspoort (kopie), een uittreksel uit het strafregister (origineel) en een bewijs van ongehuwde staat (origineel) voor.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U werd tweemaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS, voorzien op 21/06/2022 en op 12/09/2022. U liet tweemaal weten dat u omwille van medische redenen niet aanwezig kon zijn op het persoonlijk onderhoud. U heeft, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die u op 26 augustus per aangetekend schrijven naar uw woonplaats werd verstuurd. Artikel 57/6/5, § 2 van de Vreemdelingenwet laat toe dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming kan weigeren met toepassing van artikel 57/6, § 1 indien het administratief dossier voldoende elementen bevat om tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek te komen. Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen.

Vooreerst blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 24 februari 2022, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusgeorgie.algemenesituatie20220224.pdf>), dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Niettemin de recente evenementen in Georgië op gerechtelijk en politiek vlak wijzen op een stagnatie in deze evolutie en er op sommige punten zelfs een achteruitgang waargenomen kan worden, is er actueel echter geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden.

In hoeverre laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie vanwege de autoriteiten en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde politiek profiel en de vervolgingsfeiten die u beweert te hebben meegemaakt.

Ten eerste legt u helemaal geen bewijzen voor in verband met uw beweringen dat u politiek actief was, dat u als toezichthouder bij de verkiezingen actief was, en dat als toezichthouder bij de verkiezingen heeft meegemaakt dat de verkiezingen meermaals werden vervalst. U maakt in het bijzonder geen documenten over die moeten aantonen dat u lid was van de Nationale Beweging, wat toch bijzonder opmerkelijk is gezien u beweerde jarenlange engagement alsook de aard van uw beweerde engagement, en u legt de bewijzen die moeten aantonen dat de verkiezingen werden vervalst ook niet

voor. Nochtans verklaarde u wel degelijk dat jullie veel bewijzen hadden dat de verkiezingen werden vervalst.

Ten tweede beweerde u al lid te zijn van de Nationale Beweging toen u 18 jaar was, met name in 1998. U verklaarde ook dat u politiek actief was sinds 1998 of 1999 (CGVS-vragenlijst, vraag 3 en vraag 5). Dit is wel bijzonder opmerkelijk en kan onmogelijk kloppen gezien de Nationale Beweging pas in 2001 werd gesticht (zie documenten in het administratief dossier). Het spreekt voor zich dat deze vaststelling de geloofwaardigheid van uw beweerde politieke profiel volledig ondermijnt.

Ten derde is uw gedrag niet in overeenstemming met uw beweerde vrees voor vervolging. U verklaarde dat uw politieke problemen begonnen in 2019, ongeveer twee jaar en vier maanden voor uw aankomst in België, op 12 augustus 2021. Een week nadat die politieke problemen begonnen bent u dan vertrokken naar Kazakstan voor een jaar, naar Wit-Rusland voor twee maanden, naar Polen voor 7 maanden en via Duitsland naar Nederland voor twee weken en naar Frankrijk voor 7 maanden. Er dient hierbij aangestipt te worden dat u in Polen helemaal geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, hoewel u daar 7 maanden verbleef. U zou wel een tweede keer een verzoek hebben ingediend in Frankrijk, in die periode van 7 maanden dat u in Frankrijk verbleef (DVZ-verklaring, vraag 37), maar van uw beweerde tweede verzoek om internationale bescherming in Frankrijk is in het administratief dossier, met name op de fiche 'EURODAC SEARCH RESULT', helemaal niets van terug te vinden (zie documenten in het administratief dossier). U blijkt dus helemaal geen haast te hebben gehad met het indienen van een verzoek om internationale bescherming in de Europese Unie omwille van uw beweerde politieke problemen, terwijl u daar in Polen ruim de kans toe had, wat aldus niet in overeenstemming is met uw beweerde vrees voor vervolging. Immers, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties. De vaststelling dat u na uw aankomst in Polen, daar helemaal geen verzoek om internationale bescherming indiende toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.

Ten vierde is het ook niet logisch dat u werd gevisieerd door de politie gezien u sedert 2011, een moment waarop de Nationale Beweging trouwens nog aan de macht was (zie documenten in het administratief dossier), tot op vandaag slechts anderhalve maand in Georgië heeft verbleven. U werkte in het buitenland en keerde de eerste twee keren naar Georgië terug omwille van de ziekte van uw broer (DVZ-verklaring, vraag 37). Er valt niet in te zien waarom de politie u dermate zou viseren om u met de dood te bedreigen en u politieke problemen zou kennen in 2019, wanneer u in al die jaren nauwelijks in Georgië heeft verbleven. Wanneer u zo weinig in Georgië heeft verbleven sedert 2011 is het ook weinig waarschijnlijk dat u bij verschillende verkiezingen, gewonnen door de partij van de huidige regering, toezichthouder zou zijn geweest.

Bovendien dient te worden benadrukt dat zelfs wanneer de vervolgingsfeiten geloofwaardig zouden zijn, wat zoals eerder aangegeven hier niet het geval is, uw verzoek om internationale bescherming ook ongegrond is. Internationale bescherming kan immers slechts worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. De verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle redelijke van hem of haar te verwachten mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput. Uit de COI waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt immers dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Uit uw verklaringen en het gebrek aan bewijzen in dit verband blijkt echter niet dat u beroep heeft gedaan op bescherming. Er blijkt helemaal niet dat u beroep heeft gedaan op de autoriteiten, een advocaat of op niet-overheidsinstanties om het misbruik en de bedreigingen van de politie tegen te gaan. Nochtans mag dat wel degelijk worden verwacht zoals hoger aangegeven. Bovendien is het weinig aannemelijk dat, indien u werkte bij een overheidsdienst die de rechten van de mensen beschermt, u dan de weg naar de juiste manier om een klacht in te dienen over specifieke politiemannen niet zou gevonden hebben. U had daarnaast zelfs ook kennissen bij de politie (CGVS-vragenlijst, vraag 5), wat bovenstaande vaststelling nog versterkt.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u zonder geldige reden, geen gevolg heeft gegeven, binnen de maand, aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die u op 26 augustus per aangetekend schrijven naar uw woonplaats werd verstuurd. Hieruit kan dan ook niet anders dan geconcludeerd worden dat uw

gedrag blijkt geeft van een ernstige desinteresse in de door u ingezette asielpprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in de Vreemdelingenwet in het kader van de subsidiaire bescherming en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw paspoort bewijst enkel uw identiteit die niet ter discussie staat. Het uittreksel uit het strafregister en een bewijs van ongehuwde staat zijn niet dienstig in het kader van uw verzoek om internationale bescherming.

Op basis van wat voorafgaat, wordt u internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van:

- “- Artikelen 51/2, 57/6, §1, 57/6/5, § 2 en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;
- Artikelen 7,8 en 10 van het Koninklijk Besluit van 11.07.2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;
- artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;
- de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

Verzoeker wijst op de inhoud van de bestreden beslissing en voert aan:

“Het artikel 57/6, §1 van de wet van 15.12.1980 stelt dat het CGVS bevoegd is om een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond te beschouwen.

Het artikel 57/6/5 van de wet van 15.12.1980 stelt onder andere dat:

(...)

Hieruit volgt het CGVS een beslissing ten gronde kan nemen als de twee volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: de verzoeker heeft niet geantwoord op een verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending van dit verzoek zonder geldige reden en zijn dossier bevat voldoende elementen om tot een inhoudelijk beoordeling van het verzoek te komen.

7.1.2. De verzoeker noch zijn raadsman hebben de vraag tot inlichtingen ontvangen

Het artikel 51/2, zesde lid van de wet van 15.12.1980 stelt inzake de verzending van oproepingen en aanvragen het volgende:

(...)

Inzake de oproepingen, bepalen artikel 7, § 1 en § 2 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (PR CGVS) verder als volgt:

(...)

Inzake de aanvragen om inlichtingen, bepalen artikel 10, § 1 en § 2 van het PR CGVS voorts als volgt:

(...)

Hij verkreeg geen plaats in het opvangnetwerk van Fedasil omdat hij terecht kon bij een kennis op een privéadres aan de Lageweg 83 te 2660 Antwerpen (zie stuk 3).

De raadsman van de verzoeker meldde op 20.06.2022 zijn tussenkomst in het dossier van de verzoeker (zie stuk 4).

De verzoeker werd opgeroepen door het CGVS op 21.06.2022. Hij kon echter niet aanwezig zijn omwille van medische redenen. Hij maakte een medisch attest over (zie stuk 5).

Op datum 26.07.2022 had de verzoeker een probleem met de verhuurder omwille van de slechte leefomstandigheden en de onveilige omgeving in de woonst, waardoor hij op straat werd gezet.

Op datum van 01.08.2022 veroordeelde de Voorzitter van de Franstalige Arbeidsrechtbank te Brussel Fedasil tot het opvangen van de verzoeker (zie stuk 6).

Ondanks een betekening op 12.08.2022 heeft Fedasil het vonnis pas uitgevoerd op 14.11.2022 waarbij de verzoeker werd toegewezen aan het opvangcentrum van Jodoigne, waar de verzoeker tot op heden verblijft (zie stukken 7,8 en 9).

De verzoeker had geen vaste verblijfplaats van 26.07.2022 tot 14.11.2022. Hij verbleef lange periodes op straat en had geen mogelijkheid op een betrouwbare manier post te ontvangen.

Op datum van 26.08.2022 zou er een vraag tot inlichtingen zijn verzonden naar het adres van de verzoeker. De verzoeker had echter geen vast adres meer in die periode en verbleef niet op het adres.

Er werd ook geen kopie overgemaakt aan de raadsman van de verzoeker.

De verzoeker werd op 21.09.2022 op geroepen voor een persoonlijk onderhoud. Een kopie van de oproeping werd overgemaakt aan de raadsman van de verzoeker.

De verzoeker liet weten dat hij omwille van medische redenen niet aanwezig kon zijn en maakte volgende documenten over ter staving hiervan (zie stuk 10).

Op datum van 21.10.2022 nam het CGVS een beslissing verzoek kennelijk ongegrond in hoofde van de verzoeker. De verzoeker heeft het aangetekend schrijven van 24.10.2022 niet ontvangen doch een kopie werd wel overgemaakt aan zijn raadsman.

Het kan de verzoeker bijgevolg niet verweten worden dat hij de vraag tot inlichtingen niet heeft beantwoord gelet op het feit dat hij deze niet heeft ontvangen. Anders dan de oproepingen en de bestreden beslissing werd er geen kopie van de vraag tot inlichtingen, die per aangetekend schrijven van 26.08.2022 zou zijn verzonden, aan de raadsman van de verzoeker overgemaakt.

Noch de verzoeker noch zijn raadsman had bijgevolg kennis van de vraag tot inlichtingen.

Naar aanleiding van het opstellen van huidig verzoekschrift vroeg de raadsman van de verzoeker een kopie van het administratief dossier op. In de versie die hij ontving was er geen spoor van de vraag tot inlichtingen of het aangetekend schrijven (zie stuk 11).

Bij schrijven van 18.11.2022 vroeg de raadsman van de verzoeker uitdrukkelijk om het de vraag tot inlichtingen en het aangetekend schrijven over te maken met eventuele opmerkingen van de post (zie stuk 12).

De raadsman van de verzoeker heeft tot op heden nog steeds geen bewijs ontvangen van het feit dat de vraag tot inlichtingen effectief werd verstuurd aan de verzoeker.

De verzoeker heeft de vraag tot inlichtingen niet ontvangen en heeft bijgevolg een geldige reden in de zin van het artikel 57/6/5, §2 van de wet van 15.12.1980. Indien de verzoeker de vraag tot inlichtingen niet ontvangen omwille van het feit dat hij dakloos was en heeft deze ook niet kunnen beantwoorden.

De vraag inlichtingen werd zelfs niet aan de raadsman van de verzoeker overgemaakt, ondanks zijn tijdige en geldige tussenkomst en het feit dat hij wel een kopie kreeg van alle oproepingen en de bestreden beslissing in strijd met de artikelen 7 en 8 van het PR CGVS.

Het CGVS schendt duidelijk de artikelen en rechtsbeginselen opgesomd in het eerste middel.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden."

Verzoeker betoogt verder dat er onvoldoende elementen zouden zijn om tot een inhoudelijke beoordeling te komen. Dienaangaande doet hij gelden:

"Het CGVS neemt de bestreden beslissing waarbij het zich enkel baseert op de verklaringen van het verhoor op 21.09.2021 en de vragenlijst CGVS afgenomen op 21.09.2022.

Deze elementen zijn onvoldoende om een beslissing te kunnen nemen.

De vragenlijst van het CGVS stelt immers het volgende:

(...)

Hieruit volgt dat dit korte verhoor slecht een voorbereiding is op het persoonlijk onderhoud en het onderzoek door het CGVS. Tijdens een persoonlijk onderhoud zal de verzoeker uitvoerig de kans krijgen om uitvoerig alle elementen weer te geven.

De verzoeker werd voor een persoonlijk onderhoud uitgenodigd op 21.06.2022. Hieruit volgt dat het CGVS over onvoldoende elementen beschikt om een beslissing te nemen.

Een tweede indicatie dat het CGVS over onvoldoende elementen beschikt is het feit dat er een vraag tot inlichtingen zou zijn gestuurd op 26.08.2022. Een aanvraag om inlichtingen heeft per definitie het doel om bepaalde informatie te bekomen van een verzoeker om internationale bescherming waar het CGVS niet over beschikt. Het verzoek om inlichtingen dient daarnaast duidelijk te worden geformuleerd en kan tot doel hebben zowel algemene als specifieke informatie te verkrijgen (artikel 10 PR CGVS).

De verzoeker werd vervolgens uitgenodigd op een persoonlijk onderhoud van 12.09.2022.

Uit het bovenstaande volgt dat het CGVS niet over alle nodige informatie beschikt om een inhoudelijke beslissing te nemen.

De verzoeker was omwille van medische redenen tweemaal afwezig en heeft omwille van het feit dat hij dakloos was de vraag tot inlichtingen niet ontvangen noch werd deze naar zijn raadsman verstuurd. Uit het feit dat het CGVS via verschillende kanalen bijkomende informatie van de verzoeker heeft willen bekomen, blijkt duidelijk dat er onvoldoende elementen in het dossier zijn om een beslissing te nemen. De verzoeker heeft de gevraagde bijkomende informatie nog niet kunnen aanleveren om redenen buiten zijn wil.

Uit het bovenstaande blijkt duidelijk dat het CGVS niet over voldoende elementen beschikt om een beslissing te nemen.

Het CGVS doet bijgevolg zijn uiterste best om te laten uitschijnen dat de verzoeker niet zou meewerken of niet geïnteresseerd zou zijn in zijn procedure. Niets is minder waar.

Er is bijgevolg niet voldaan aan de hierboven aangehaalde cumulatieve voorwaarden. De verzoeker heeft weldegelijk een geldige reden waarom hij is kunnen ingaan op de vraag tot inlichtingen en daarnaast blijkt uit de handelwijze van het CGVS dat zij niet over alle nuttige informatie beschikken om beslissing te nemen met betrekking tot het dossier van de verzoeker.

Het CGVS schendt de bepalingen opgesomd in het middel, waardoor de bestreden beslissing vernietigd moet worden."

2.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van:

"- artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 57/6/1, §1, en 62, §2 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

- artikelen 2 en 3 van de wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen;

- artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens;

- de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, als algemene beginselen van behoorlijk bestuur".

Verzoeker stelt vooreerst een kwetsbaar profiel te vertonen. Hij voert aan:

"Het CGVS heeft niet alle nuttige informatie om een beslissing te kunnen nemen. Het CGVS houdt geen rekening met het kwetsbaar profiel van de verzoeker.

Hij is tweemaal niet aanwezig kunnen zijn op zijn verhoor omwille van medische redenen.

Hij heeft tijdens het verhoor bij de DVZ op 25.05.2022 verklaard dat hij kampt met psychische problemen:

(...)

Uit het bewijs van elektronisch voorschrift dat aan het CGVS is overgemaakt blijkt dat de verzoeker het kalmeringsmiddel Lormetazepam EG moet nemen (zie stuk 10).

De verzoeker legt daarnaast een bijkomend medisch attest neer van dr. Kerch d.d. 8.11.2022 waaruit het volgende blijkt:

(...)

Het CGVS houdt geen rekening met verzoekers kwetsbaar profiel dat niet enkel een invloed heeft op het vlak van bijzondere procedurele noden maar ook zijn capaciteit aantast om een bescherming te zoeken in het land van herkomst."

Vervolgens gaat verzoeker in op zijn politieke activiteiten en zijn functie als verdediger van de rechten van gedetineerden. In dit kader stelt hij:

"Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker geen enkele documenten kan voorleggen met betrekking tot zijn politieke activiteiten.

De verzoeker heeft echter niet de kans gekregen om hier meer duidelijkheid over te verschaffen. Zoals hoger uiteengezet heeft hij de vraag om inlichtingen niet ontvangen noch heeft zijn raadsman een kopie gekregen. Hij kon niet aanwezig zijn op het persoonlijk onderhoud omwille van medische redenen wat uiteraard met een medisch attest werd bevestigd.

De verzoeker stelt dat het niet eenvoudig is om documenten met betrekking tot zijn lidmaatschap van de partij en zijn functie voor te leggen. Hij is immers niet in het bezit van de deze documenten. De meeste van zijn oud-collega's hebben het land ook verlaten. Boven is er ook een brand geweest in het archief van de partij te Rustavi.

Het is voor de verzoeker die sinds 2011 op de vlucht en slecht heel sporadisch in Georgië is geweest om deze bewijzen op te vragen. Er is een zeker tijd over gegaan en verschillende contacten zijn verloren.

Overeenkomstig artikel 48/6 van de wet van 15.12.1980 kunnen doorleefde en geloofwaardige verklaringen de afwezigheid van documenten vervangen. Bovendien hebben de documenten slechts een ondersteunende werking.

Het CGVS oordeelt op basis van een onvolledig dossier en geeft de verzoeker de kans niet om zijn vrees toe te lichten.

Met betrekking tot zijn politieke activiteit en functie kan de verzoeker het volgende meedelen.

De verzoeker steunde sinds 1998 of 1999 het idee van het Georgisch nationalisme zoals vooropgesteld door de eerste president Zviad Gamsakhurdia. Hij maakte deel uit van de Round Table Free Georgia (https://en.wikipedia.org/wiki/Round_Table%E2%80%94Free_Georgia). De verzoeker werd uiteindelijk lid van de Nationale beweging.

De verzoeker werkte bij een dienst binnen de partij die zich bezig hield met het beschermen van de rechten van de mens en meer specifiek de rechten van gedetineerden.

De heer Giorgi Lachidze stond aan het hoofd van deze afdeling. Het kantoor van de verzoeker bevond zich in het gebouw "Perimze" op de 2e verdieping gelegen aan de Vriendschap tussen Naties – straat in Rustavi.

Het werk van de verzoeker bestond eruit om klachten van gedetineerde die zij ontving per brief of via hun familieleden te onderzoeken en een oplossing te proberen vinden. De organisatie van de verzoeker werkte ook samen met juristen en advocaten indien nodig.

De verzoeker was ook vaak aanwezig tijdens het gerechtelijk onderzoek en moest ook het optreden van de politie controleren. Hierdoor waren hij en zijn collega's een doorn in het oog van de politie van Rustavi. De politie had liever dat ze zich niet zouden moeien en geen ruchtbaarheid zouden geven aan hun praktijken.

De politie hinderde de verzoeker zeer vaak in het uitvoeren van zijn werk. De verzoeker werd meermaals geslagen door de politie.

De verzoeker was ook meermaals toezichthouder op de verkiezingen. De organisatie had bewijzen verzameld dat de vervalsingen zijn gebeurd tijdens de verkiezingen en hadden hier bewijs van.

Omwille van beide activiteiten werd de verzoeker op ernstige wijze lastig gevallen door de politie. Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker verklaarde lid te zijn van de Nationale Beweging sinds zijn 18 jaar, bijgevolg 1998 of 1999, terwijl de Nationale Beweging pas in 2001 werd opgericht. Het CGVS baseert zich op de verklaringen van de verzoeker bij de DVZ d.d. 25.05.2022 doch deze zijn voor interpretatie vatbaar.

De verzoeker verklaarde het volgende:

(...)

Uit het antwoord op vraag 5 van de vragenlijst kan afgeleid worden dat de verzoeker eerst politiek actief was vanaf zijn 18 jaar en vervolgens op een bepaald moment lid is geworden van de Nationale Beweging.

Het is duidelijk dat er bij deze antwoorden een precisering nodig is.

De verzoeker was vooreerst lid van de nationalistische unie van de Round Table Free Georgia opgericht door de eerste president Zviad Gamsakhurdia en legde de grondslag voor het Georgisch nationalisme.

De verzoeker maakt sinds jonge leeftijd deel uit van deze politieke stroming om vervolgens lid te worden van de Nationale Beweging van Saakashvili.

Het CGVS interpreteert de beperkte informatie die ze hebben in het nadeel van de verzoeker.

De verzoeker werd met deze schijnbare tegenstrijdigheden niet geconfronteerd in strijd met artikel 17 van het KB van 13.07.2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Daarnaast is de verzoeker in staat om doorleefde en gedetailleerde verklaringen af te leggen met betrekking tot zijn functie, politieke activiteiten en de redenen die geleid hebben tot zijn vertrek uit het land van herkomst.

Deze kunnen omwille van hun omvang niet integraal in huidig verzoekschrift opgenomen worden.

Het CGVS voert een onzorgvuldig onderzoek in het dossier van de verzoeker.

Het CGVS schendt hierbij de bepalingen opgesomd in het middel.

Het dossier moet minstens vernietigd worden want er is niet geoordeeld op basis van volledige informatie."

Met betrekking tot de opsluiting van zijn broer, geeft verzoeker verder aan:

"Het CGVS houdt rekening met het feit dat verzoekers broer omwille van zijn problemen in Georgië in de gevangenis zit.

Nadat de verzoeker het land had verlaten werd er druk gezet op zijn broer.

De broer van de verzoeker bevindt zich op heden nog steeds in opgesloten in de gevangenis op grond van valse beschuldigingen.

De verzoeker diende hierdoor verschillende keren terug te keren naar Georgië.

De verzoeker heeft dit ook zo verklaard tijdens het verhoor bij de DVZ op 25.05.2022:

(...)

Hoewel het CGVS zich enkel baseert op deze zeer korte verklaring, laat het CGVS na deze informatie in de bestreden beslissing te betrekken. Het feit dat de broer van de verzoeker opgesloten omwille van zijn problemen is weldegelijk een essentieel element met betrekking tot zijn vrees.

De Georgische autoriteiten gebruiken verzoekers broer als drukingsmiddel met als doel terug te keren naar Georgië. Indien de verzoeker terugkeerde naar Georgië was dit telkens voor een korte periode. Zelfs in die mate dat het CGVS stelt dat de verzoeker de afgelopen tijd nauwelijks in Georgië was. De verzoeker behoudt zich het recht voor om per aanvullende nota bijkomende bewijzen met betrekking tot de opsluiting van zijn broer voor te leggen. Het CGVS schendt het zorgvuldigheidsbeginsel en de andere bepalingen en rechtsbeginselen opgesomd in het middel door niet te motiveren met betrekking tot de opsluiting van de broer van verzoeker. Het dossier van de verzoeker behoeft kennelijk bijkomend onderzoek waardoor de beslissing minstens vernietigd moet worden.”

Aangaande zijn problemen, doet verzoeker voorts gelden:

“Het CGVS stelt dat het niet logisch zou zijn dat de verzoeker door de politie wordt geïdendeerd omdat hij sedert 2011 zeer weinig in Georgië is geweest. Het zou niet logisch zijn volgens het CGVS dat de verzoeker in 2019 problemen zou krijgen. Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker zou verklaard hebben dat zijn politieke problemen in 2019 zijn begonnen.

De verzoeker is formeel en stelt dat hij niet heeft verklaard dat zijn politieke problemen begonnen zouden zijn in 2019.

Nergens uit het dossier blijkt dat de verzoeker verklaard zou hebben dat zijn problemen begonnen zijn in 2019.

De verzoeker verklaarde bij de DVZ op 21.09.2021 het volgende:

(...)

Uit het bovenstaande kan bezwaarlijk afgeleid worden dat de politieke problemen van de verzoeker begonnen zijn in 2019.

De verzoeker heeft al lange tijd problemen met de politie omwille van zijn politieke activiteit en zijn werk ter bescherming van de mensenrechten van gedetineerden.

Hij was in 2019 terug in Georgië nadat zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk werd afgewezen. Daarnaast diende hij terug te keren omdat er ernstige druk werd gezet op zijn broer. Hij werd verschillende keren ziek door slecht behandeling in de gevangenis.

De verzoeker steunde sinds 1998 of 1999 het idee van het Georgisch nationalisme zoals vooropgesteld door de eerste president Zviad Gamsakhurdia. Hij maakte deel uit van de Round Table Free Georgia (https://en.wikipedia.org/wiki/Round_Table%E2%80%94Free_Georgia). De verzoeker werd uiteindelijk lid van de Nationale beweging.

De verzoeker werkte bij een dienst binnen de partij die zich bezig hield met het beschermen van de rechten van de mens en meer specifiek de rechten van gedetineerden.

De heer Giorgi Lachidze stond aan het hoofd van deze afdeling. Het kantoor van de verzoeker bevond zich in het gebouw “Perimze” op de 2e verdieping gelegen aan de Vriendschap tussen Naties – straat in Rustavi.

Het werk van de verzoeker bestond eruit om klachten van gedetineerde die zij ontving per brief of via hun familieleden te onderzoeken en een oplossing te proberen vinden. De organisatie van de verzoeker werkte ook samen met juristen en advocaten indien nodig.

De verzoeker was ook vaak aanwezig tijdens het gerechtelijk onderzoek en moest ook het optreden van de politie controleren. Hierdoor waren hij en zijn collega’s een doorn in het oog van de politie van Rustavi. De politie had liever dat ze zich niet zouden moeien en geen ruchtbaarheid zouden geven aan hun praktijken.

De politie hinderde de verzoeker zeer vaak in het uitvoeren van zijn werk. De verzoeker werd meermaals geslagen door de politie.

De verzoeker was ook meermaals toezichthouder op de verkiezingen. De organisatie had bewijzen verzameld dat de vervalsingen zijn gebeurd tijdens de verkiezingen en hadden hier bewijs van.

Omwille van beide activiteiten werd de verzoeker op ernstige wijze lastig gevallen door de politie.

In 2011 was er een incident waarbij de hoofden van de politie de verzoeker dwongen om mee in de auto te stappen. Dat gebeurde in zijn wijk Todria. De verzoeker werd met een geweer bedreigd. Als hij het land niet zou verlaten dan zou hij levend begraven worden.

De verzoeker antwoordde hierop dat hij sowieso van plan was om het land te verlaten.

Met de hulp van enkele kennissen bij de politie kon de verzoeker het land verlaten. Zij deden dit in het geheim om zelf geen problemen te krijgen.

De verzoeker heeft sinds 2011 ernstige problemen en was sinds nauwelijks in Georgië omdat hij een vrees voor vervolging heeft.

Het CGVS baseert zich wederom op een verkeerde lezing van het dossier en voert geen zorgvuldig onderzoek.

De verzoeker kan hierover bijkomende informatie verschaffen en antwoorden op de vragen van het CGVS. Er is geen onwil bij verzoeker om mee te werken aan het onderzoek. Het CGVS schendt de bepalingen opgesomd in het middel.”

Met betrekking tot zijn gedrag en het aan hem verweten gebrek aan interesse voor zijn procedure, betoogt verzoeker vervolgens:

“De verzoeker wenst vooreerst te laten gelden dat hij de vraag tot inlichtingen niet ontvangen heeft.

Hij was op dat moment dakloos omwille van het feit dat Fedasil de beslissing van de Voorzitter van de Franstalige Arbeidsrechtbank van 5.08.2022 pas op 14.11.2022. Zijn raadsman, hoewel hij zijn tussenkomst tijdig heeft gemeld en alle oproepingen en de bestreden beslissing heeft ontvangen, verkreeg geen kopie van de vraag tot inlichtingen.

In het administratief dossier dat de raadsman van de verzoeker ontving naar aanleiding van de indiening van huidig verzoekschrift, is er geen spoor van de vraag tot inlichtingen. Op zijn uitdrukkelijke vraag van 18.11.2022 om deze bewijzen over te maken, heeft hij nog steeds geen antwoord ontvangen.

De verzoeker verwijst naar onderdeel 7.1.2 voor een gedetailleerde uiteenzetting hierover.

Er kan bezwaarlijk afgeleid worden dat de verzoeker blijk geeft van een “desinteresse” in zijn procedure terwijl hij geen kennis had van de vraag tot inlichtingen.

Het CGVS wijst daarnaast op het feit dat de verzoeker na zijn laatste vertrek uit Georgië 7 maanden in Polen verbleef zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen.

In Polen probeerde de verzoeker een verblijfsrecht alsook een bescherming tegen de uitwijzing naar Georgië te verkrijgen. Hij deed een verblijfsaanvraag omwille van werk bij de firma Brixstone. Hij slaagde er echter niet in om een verblijfsvergunning te verkrijgen.

De verzoeker was niet op de hoogte van het feit dat het indienen van een verzoek om internationale bescherming mogelijk was in Polen. Hij probeerde een verblijfsrecht te bekomen op basis van werk, zoals hij in het verleden al heeft gedaan.

Het CGVS stelt in de bestreden beslissing dat de verzoeker daarna doorreisde naar Frankrijk en hoewel hij verklaarde een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend dit niet blijkt uit de Eurodac databank.

De verzoeker deed weldegelijk een verzoek om internationale bescherming. Dit was echter een volgend verzoek dat zeer snel werd geweigerd.

Gelet op de eerdere weigering in Frankrijk durfde de verzoeker initieel geen verzoek om internationale bescherming doen in Frankrijk.

Omdat hij niet kon terugkeren naar Georgië, deed hij uiteindelijk toch een verzoek om internationale bescherming. Hij maakte een afspraak bij de OFPRA en diende binnen 2 weken terug te keren om te weten welke beslissing werd genomen.

De verzoeker vreesde dat hij een weigeringsbeslissing zou ontvangen en verliet het land om naar België door te reizen.

De verzoeker vreesde dat hij door Frankrijk naar Georgië zal worden gestuurd waar hij een vrees voor vervolging heeft.

Het CGVS houdt bovendien geen rekening met het feit dat de verzoeker sinds 2011 nauwelijks in Georgië heeft verbleven. In 2016 was hij een week in Georgië, een jaar en twee maanden later was hij een maand in Georgië en in 2019 nog eens een week.

De verzoeker kon niet in Georgië blijven omdat hij een vrees voor vervolging heeft en bij terugkeer steeds wordt bedreigd. Daarnaast wordt er ook druk gezet op de verzoeker door de detentie van zijn broer omwille van valse voorwendsels.

Anders dan het CGVS stelt is het gedrag weldegelijk compatibel met een persoon die een vrees voor vervolging koestert ten aanzien van Georgië.

Het CGVS schendt de bepalingen opgesomd in het middel.”

Betreffende de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst, voert verzoeker verder aan:

“In de bestreden beslissing wordt gesteld dat zelfs als de vervolgingsfeiten waar zouden zijn, de verzoeker een bescherming kan verkrijgen van de nationale autoriteiten. Uit niets zou blijken dat de verzoeker bescherming heeft gezocht bij de nationale autoriteiten.

Het CGVS houdt vooreerst geen rekening met het feit dat de verzoeker hier niet over werd bevraagd.

Tijdens het verhoor bij de DVZ in het kader van de vragenlijst CGVS is er geen tijd om dit aspect van het verzoek om internationale bescherming uit te diepen.

Het CGVS baseert zich op een onvolledige dossier en kan onmogelijk voorhouden dat zij een beslissing hebben genomen na het voeren van een grondig onderzoek.

De verzoeker kan meedelen dat zijn werk erin bestond om de rechten van de gedetineerde te proberen beschermen. Hij heeft tijdens zijn carrière veel wantoestanden meegemaakt en stelde tot zijn spijt vast

dat vaak niet altijd mogelijk was om de mensenrechtenschendingen te doen ophouden of te remediëren. Alle collega's van de verzoeker werden ook vervolgd en de organisatie waarvoor hij werkte is al geruime tijd opgedoekt.

De verzoeker is omwille van de ervaringen binnen zijn functie compleet het vertrouwen in het gerecht en justitie verloren. Zijn broer op heden nog steeds opgesloten omwille van valse beschuldigingen.

Hij verklaarde verder dat hij vervolgt werd door de machtigste politiemensen van zijn stad Rustavi omwille van het feit dat hij zich inzette voor de mensenrechten van gedetineerden.

Hoewel hij kennissen had bij de politie die hem stiekem hebben kunnen helpen om Georgië te verlaten, kan het CGVS er bezwaarlijk vanuit gaan dat dezelfde mensen hem zouden kunnen beschermen de hoofden van de politie van de stad Rustavi.

Er dient vermeld te worden dat de verzoeker zijn land van herkomst heeft verlaten in 2011 omwille van een vrees voor vervolging en sindsdien amper nog in Georgië is geweest. Georgië werd pas bij KB van 03.08.2016 toegevoegd aan de lijst van veilige landen van herkomst. Hoewel er vandaag nog steeds getwijfeld kan worden aan de werking van de Georgische rechtsstaat, was dit voor 2016 zeker het geval. De verzoeker kon toen geen klacht indienen omdat dit geen enkele zin had.

De verzoeker is daarnaast lid van UNM, een oppositionele partij waardoor hij al problemen. Dit lidmaatschap zorgt ervoor dat de politie niet geneigd zal zijn om hem de nodige bescherming te verlenen.

Ondanks de hervormingen op papier, blijkt uit de door het CGVS aangehaalde informatie dat politie en justitie in Georgië zeer beïnvloedbaar zijn en geen objectief onderzoek voeren.

Uit de COI Focus Georgië. Algemene situatie van 24.02.2022 (https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf) (hierna: COI Focus Georgië) blijkt bovendien dat ondanks alle hervormingen, het gerechtelijk apparaat zeer beïnvloedbaar is en de graad van corruptie in Georgië zeer hoog is. De ordehandhavers handelen bovendien in een klimaat van straffeloosheid.

De COI Focus Georgië stelt het volgende:

(...)

Hieruit volgt dat het gerechtelijk apparaat in Georgië niet onafhankelijk is. Bovendien handelen de ordehandhavers en de instanties die het gerechtelijk onderzoek moeten voeren in een klimaat van straffeloosheid. Er is informatie beschikbaar waarin wordt gesteld dat het gerechtelijk onderzoek niet onpartijdig wordt gevoerd.

Hieruit volgt dat de verzoeker geen klacht kond indien bij de politie omdat de verzoeker door de hoofden van de politie van de stad Rustavi werd bedreigd.

Het had ook duidelijk geen zin om zich te richten tot de instantie die het handelen van de ordediensten moet controleren, de State Inspector's Office, deze werd zonder transparant debat in december 2021 opgedoekt:

(...)

Met betrekking tot de hoge graad van corruptie stelt de COI Focus Georgië het volgende:

(...)

Jaarlijks stijgt het aantal meldingen van zaken die niet onderzocht worden omwille van heersende corruptie.

Uit de algemene situatie en de elementen eigen aan het dossier van de verzoekers, blijkt dat zij geen effectief rechtsmiddel voorhanden hadden en hen bijgevolg niet verweten kan worden dat zij zich niet tot de Georgische autoriteiten hebben gewend om bescherming te vragen."

2.3. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande "huidig verzoek ontvankelijk en gegrond te verklaren de verzoeker te erkennen als vluchteling, onderschikt de subsidiaire bescherming toe te kennen en uiterst onderschikt de bestreden beslissing te vernietigen".

2.4. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

"3. Beslissing Fedasil "no show" 25.04.2022;

4. Melding tussenkomst advocaat verzoeker 20.06.2022;

5. Email CGVS en medisch attest 20.06.2022;

6. Vonnis voorzitter Arbeidsrechtbank Brussel d.d. 5.08.2022;

7. Betekening vonnis;

8. Uitnodiging Fedasil voor toewijzing opvangplaats d.d. 14.11.2022;

9. Attest van opvang;

10. Email CGVS en medisch attest 09.09.2022;

11. Kopie administratief dossier ontvangen door de raadsman;

12. Uitdrukkelijk vraag om bewijs met betrekking tot vraag om inlichtingen te verkrijgen 18.11.2022;

13. Medisch attest 8.11.2022".

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 57/6, § 1 van de Vreemdelingenwet door de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Hoe deze bepaling *in casu* geschonden zou kunnen zijn, kan verder niet worden ingezien nu verweerder overeenkomstig artikel 57/6, § 1, eerste lid, 2° *juncto* artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet de bevoegdheid had om de bestreden beslissing te nemen.

3.2. Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en de staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) dan wel de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet voorts integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM is te dezen dan ook niet aan de orde.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd:

“U werd tweemaal opgeroepen voor een persoonlijk onderhoud bij het CGVS, voorzien op 21/06/2022 en op 12/09/2022. U liet tweemaal weten dat u omwille van medische redenen niet aanwezig kon zijn op het persoonlijk onderhoud. U heeft, zonder geldige reden, geen gevolg gegeven binnen de maand aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die u op 26 augustus per aangetekend schrijven naar uw woonplaats werd verstuurd. Artikel 57/6/5, § 2 van de Vreemdelingenwet laat toe dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek om internationale bescherming kan weigeren met toepassing van artikel 57/6, § 1 indien het administratief dossier voldoende elementen bevat om tot een inhoudelijke beoordeling van het verzoek te komen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Geheel ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij het voormelde verzoek om inlichtingen omwille van een aantal factoren niet (tijdig) zou hebben ontvangen.

Vooreerst dient in dit kader samen met verweerder te worden vastgesteld dat de vraag om inlichtingen zich, in tegenstelling met wat verzoeker beweert, wel degelijk in het administratief dossier bevindt en wel degelijk ook aan verzoekers raadsman werd overgemaakt. Verweerder geeft in dit kader in de nota met opmerkingen immers geheel terecht aan: *“Verweerder legt uit dat de oproepingsbrief gedateerd op 25 augustus 2022 en aangetekend verstuurd naar verzoeker op 26 augustus 2022 uitdrukkelijk de volgende vraag om inlichtingen bevat: “Er wordt u eveneens gevraagd om mij schriftelijk, bij voorkeur per aangetekende zending, alle elementen/motieven mee te delen op basis waarvan u meent internationale bescherming nodig te hebben. Indien u niet antwoordt op dit verzoek om inlichtingen binnen de maand na de verzending ervan en hiervoor geen geldige reden opgeeft, mag ik krachtens artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet uw verzoek om internationale bescherming weigeren.” Artikel 10, §2 van het KB CGVS stelt uitdrukkelijk dat het verzoek om inlichtingen in de oproeping tot gehoor kan worden gevoegd, zoals in casu geschiedde. Eveneens werd een kopie van deze oproepingsbrief waarin de vraag om inlichtingen vervat zit, op 26 augustus 2022 overgemaakt naar*

verzoekers raadsman. Het betoog van verzoeker dat het administratieve dossier geen spoor bevat van deze vraag om inlichting, stemt geheel niet overeen met de realiteit en kan dan ook niet dienstig worden aangevoerd."

Daarenboven hebben verzoeker en diens raadsman de betreffende oproeping, waarin het verzoek om inlichtingen werd gevoegd overeenkomstig artikel 10, § 2 van het PR CGVS, ook duidelijk wel degelijk daadwerkelijk en tijdig ontvangen en hadden zij hiervan de nodige kennis. Dit blijkt vooreerst uit het gegeven dat verzoeker en diens raadsman blijkens de stukken zoals opgenomen in het administratief dossier en blijkens de stukken zoals bij het verzoekschrift gevoegd, in navolging van de voormelde oproeping en het voormelde verzoek om inlichtingen, per e-mail van 9 september 2022 aan het CGVS lieten weten dat verzoeker om medische redenen niet aanwezig kon zijn op het persoonlijk onderhoud van 12 september 2022, dat verzoeker zijn raadsman hiervan op de hoogte stelde en dat ter staving hiervan enkele bewijzen werden overgemaakt aan het CGVS. Verder blijkt dit duidelijk en genoegzaam uit hetgeen aangegeven wordt in het voorliggende verzoekschrift. Ook in het verzoekschrift wordt immers meermaals duidelijk en expliciet aangegeven dat verzoeker en diens raadsman de oproeping voor het persoonlijk onderhoud van 12 september 2022, waarin het betreffende verzoek om inlichtingen zoals reeds hoger bleek werd gevoegd, hebben ontvangen en dat zij kennis hadden van dit stuk. Desalniettemin heeft verzoeker binnen de maand na de verzending van het voormelde verzoek om inlichtingen geen gevolg gegeven aan dit verzoek en heeft hij hiervoor geen geldige reden opgegeven in de zin van artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Derhalve vermocht verweerder in de bestreden beslissing wel degelijk toepassing te maken van artikel 57/6/5, § 2 van de Vreemdelingenwet.

In zoverre verzoeker in dit kader tracht te laten uitschijnen dat verweerder over onvoldoende elementen zou hebben beschikt om een beslissing te nemen, dient verder te worden opgemerkt dat dit betoog niet kan worden gevolgd. Verzoeker vergenoegt zich er in dit kader in wezen immers toe de motieven zoals opgenomen in de bestreden beslissing eenvoudigweg tegen te spreken, zonder deze *in concreto* te weerleggen. Dat uit hetgeen er gesteld wordt in de vragenlijst, het doel van de vragenlijst en de démarches die verweerder in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming overeenkomstig de op verweerder rustende wettelijke en reglementaire verplichtingen ondernam teneinde hem te horen of toe te laten inlichtingen te verstrekken over zijn verzoek op zich zou kunnen worden afgeleid dat verweerder over onvoldoende elementen zou hebben beschikt om de bestreden beslissing te kunnen nemen, kan verder hoegenaamd niet worden gevolgd. Dat verweerder niet over meer gegevens beschikte, is gelet op hetgeen voorafgaat bovendien louter en alleen toe te schrijven aan verzoeker en diens raadsman zelf. Verweerder heeft namelijk duidelijk de nodige, redelijke inspanningen geleverd teneinde verzoeker toe te laten om zijn asielmotieven uiteen te zetten en hem de kans te bieden de nodige informatie in verband met zijn verzoek om internationale bescherming te verstrekken. Het was, zoals reeds hoger duidelijk bleek, verzoeker zelf die echter naliet om binnen de maand na de verzending van het voormelde verzoek om inlichtingen gevolg te geven aan dit verzoek en die hiervoor geen geldige reden heeft opgegeven in de zin van artikel 57/6/5, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker middels het onderhavige verzoekschrift de nodige bijkomende, volgens hem nuttige informatie voor zijn verzoek om internationale bescherming kon verstrekken en dat hij de mogelijkheid om dit verzoekschrift in te dienen ook heeft benut. Met de bijkomende informatie die verzoeker in dit kader verstrekt en met de bijkomende verklaringen die hij aflegt, wordt daarbij in hetgeen volgt terdege rekening gehouden.

Gelet op hetgeen voorafgaat, beroept verzoeker zich te dezen niet op dienstige wijze op de schending van de artikelen 51/2 en 57/6/5, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 7, 8 en 10 van het PR CGVS.

3.5. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht verder te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd dat in hoofde van verzoeker geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

Verzoeker slaagt er geenszins in om deze motieven te ontkrachten. Geheel ten onrechte tracht hij immers te laten uitschijnen dat hij ten gevolge van het gegeven dat hij *"een kwetsbaar profiel"* zou hebben en *"kampt met psychische problemen"* niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend.

Uit de door hem neergelegde medische attesten en voorschriften, zoals opgenomen in de administratief dossier en zoals bij het verzoekschrift gevoegd, kan zulks in tegenstelling met wat verzoeker beweert namelijk hoegenaamd niet worden afgeleid. In het medisch attest van 17 juni 2022, opgesteld door verzoekers huisarts, wordt slechts aangegeven dat verzoeker werk onbekwaam was en de lessen niet kon volgen van 17 juni 2022 tot 30 juni 2022. In het medisch attest van 6 september 2022, opgesteld door diezelfde huisarts, wordt slechts aangegeven dat verzoeker werk onbekwaam was en de lessen niet kon volgen van 6 september 2022 tot 16 september 2022. Uit het bij dit attest gevoegde elektronische voorschrift, blijkt slechts dat verzoeker door diezelfde huisarts het geneesmiddel Lormetazepam voorgeschreven kreeg. Volgens verzoeker is dit een kalmeringsmiddel. Het medische attest bij het verzoekschrift werd andermaal opgesteld door verzoekers huisarts. Aldus blijkt dat geen van de door verzoeker neerlegde medische attesten uitgaat van een psychiater of zelfs maar psycholoog. Waar in het laatste medische attest, dat bij het verzoekschrift wordt gevoegd, naast enkele fysieke klachten melding wordt gemaakt van het gegeven dat verzoeker met een aantal (recidiverende) psychische klachten zou kampen en meer bepaald wordt geattesteerd dat hij zou lijden aan apathie, huilgedrag, slapeloosheid en depressieve episodes, dient verder te worden opgemerkt dat in dit attest nergens wordt aangegeven waarop dit is gebaseerd en dat verzoekers huisarts niet aangeeft op welke basis hij tot zijn diagnose is gekomen. Nergens blijkt uit dit attest dan ook dat verzoeker zou zijn onderworpen aan enig, laat staan aan een diepgaand, psychiatrisch, neurologisch of ander medisch onderzoek. Hoe dan ook kan uit dit attest geenszins worden afgeleid dat verzoeker zou kampen met psychische problemen die van zulke aard zijn dat zij hem zouden hebben verhinderd om zijn procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader zijn gehoor bij de DVZ en/of een eventueel persoonlijk onderhoud bij het CGVS te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. In dit attest wordt immers slechts op bijzonder algemene wijze aangegeven dat verzoeker zou kampen met de voornoemde symptomen. Nergens wordt hierover in het attest verdere duiding gegeven. Uit dit attest kan dan ook hoegenaamd niets worden afgeleid over de precieze aard en ernst van de verschillende klachten en symptomen van verzoeker en/of de mogelijke invloed en impact van deze klachten en symptomen op verzoekers algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in dit stuk enige uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die deze klachten zouden hebben gehad of zouden hebben op verzoekers vermogen om accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in zijn verzoek om internationale bescherming. Nergens in dit stuk wordt aldus aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de zelfverklaarde problemen van verzoeker een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te poneren dat hij zou kampen met de vermeende psychische problemen. Hij toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn vermeende psychische problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen dat, waar of hoe zulks van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Verzoeker gaf bij de aanvang van zijn procedure, in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' DVZ, daarenboven zelf eenduidig aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Uit de verklaring van de DVZ en de aldaar ingevulde vragenlijst blijkt bovendien dat het gehoor bij de DVZ op normale wijze is geschied en kunnen geen ernstige problemen worden afgeleid. Nergens formuleerde verzoeker enig bezwaar tegen het plaatsvinden van dit gehoor. Uit de inhoud van deze stukken blijkt bovendien dat verzoeker tijdens het gehoor bij de DVZ in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker, al dan niet omwille van zijn vermeende psychische problemen, niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoonde of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseert hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

3.6. De bestreden beslissing werd genomen op grond van de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zoals omschreven in artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b),

artikel 57/6/1, § 2 en artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet. Deze bepalingen luiden als volgt:

“§ 1. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

(...)

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3;

(...)

§ 2. In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.

§ 3. De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Verzoeker betwist de bestreden beslissing in dit kader niet waar, dit mede gelet op het voorgaande, met recht gemotiveerd wordt:

“Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.”

3.7. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij aldaar problemen zou hebben gekend en vervolging zou vrezen ten gevolge van de politieke activiteiten die hij er in het verleden ontplooid.

Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar gemotiveerd wordt:

“Vooreerst blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 24 februari 2022, beschikbaar op <https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coifocusgeorgie.algemenesituatie20220224.pdf>), dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Niettemin de recente evenementen in Georgië op gerechtelijk en politiek vlak wijzen op een stagnatie in deze evolutie en er op sommige punten zelfs een achteruitgang waargenomen kan worden, is er actueel echter geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden.

In hoeverre laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie vanwege de autoriteiten en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Dient in het licht van het voorgaande vooreerst te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde politieke engagement en activiteiten ernstig wordt ondermijnd doordat verzoeker dienaangaande, hoewel zulks van hem mocht worden verwacht, niet het minste begin van bewijs bijbrengt. In dit kader wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd:

“Zo kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde politiek profiel en de vervolgingsfeiten die u beweert te hebben meegemaakt.

Ten eerste legt u helemaal geen bewijzen voor in verband met uw beweringen dat u politiek actief was, dat u als toezichthouder bij de verkiezingen actief was, en dat als toezichthouder bij de verkiezingen heeft meegemaakt dat de verkiezingen meermaals werden vervalst. U maakt in het bijzonder geen documenten over die moeten aantonen dat u lid was van de Nationale Beweging, wat toch bijzonder

opmerkelijk is gezien u beweerde jarenlange engagement alsook de aard van uw beweerde engagement, en u legt de bewijzen die moeten aantonen dat de verkiezingen werden vervalst ook niet voor. Nochtans verklaarde u wel degelijk dat jullie veel bewijzen hadden dat de verkiezingen werden vervalst."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Tot op heden legt hij niet het minste begin van bewijs neer omtrent zijn vermeende politieke engagement en activiteiten. Nochtans mocht zulks van hem worden verwacht gelet op het door hem geschetste, jarenlange lidmaatschap en engagement voor de UNM en op het takenpakket dat hij zichzelf in dit kader toedicht in het onderhavige verzoekschrift. Bovendien reikt verzoeker voor het ontbreken van enig begin van bewijs omtrent het voorgaande geen dienstige en aannemelijke verklaring aan. Door eenvoudigweg te beweren dat hij niet in het bezit is van zulke documenten, dat de meeste van zijn oud-collega's het land ook zouden hebben verlaten en dat er een brand zou zijn geweest in het archief van de partij in Rustavi, verklaart verzoeker het totale gebrek aan bewijzen omtrent zijn persoonlijke politieke engagement en activiteiten namelijk hoegenaamd niet. Verzoeker staft deze beweringen vooreerst op generlei wijze. Hij toont niet aan dat veel van zijn oud-collega's daadwerkelijk het land zouden hebben verlaten. Evenmin toont hij aan dat zich een brand zou hebben voorgedaan in het archief van de partij in Rustavi. Zo deze beweringen zouden stroken met de werkelijkheid, mocht nochtans worden verwacht dat verzoeker deze beweringen zou kunnen staven. Hoe dan ook kan worden aangenomen dat verzoeker ook via andere weg, bijvoorbeeld via de partij, via kennissen of via andere ex-collega's, de nodige bewijzen zou moeten kunnen bekomen van zijn activiteiten als toezichthouder bij de verkiezingen, van zijn jarenlange lidmaatschap van en engagement voor de Nationale Beweging (UNM) en van de bewijzen waarover zij beschikten en waaruit bleek dat de verkiezingen zouden zijn vervalst.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Ten tweede beweerde u al lid te zijn van de Nationale Beweging toen u 18 jaar was, met name in 1998. U verklaarde ook dat u politiek actief was sinds 1998 of 1999 (CGVS-vragenlijst, vraag 3 en vraag 5). Dit is wel bijzonder opmerkelijk en kan onmogelijk kloppen gezien de Nationale Beweging pas in 2001 werd gesticht (zie documenten in het administratief dossier). Het spreekt voor zich dat deze vaststelling de geloofwaardigheid van uw beweerde politieke profiel volledig ondermijnt."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. In tegenstelling met wat hij tracht te laten uitschijnen, waren de verklaringen die hij in de vragenlijst aflegde omtrent zijn beweerde lidmaatschap van de UNM immers weldegelijk duidelijk, niet voor interpretatie vatbaar en manifest in strijd met de beschikbare informatie over de UNM. Zijn verklaringen in de vragenlijst laten dan ook geen ruimte voor de nuanceringsen die verzoeker *post factum* tracht aan te brengen. Hoewel de UNM slechts werd opgericht in 2001, gaf verzoeker, die geboren is in 1980, in de vragenlijst expliciet aan: *"Ja, ik was lid van de partij "Nationale Beweging". Ik was toezichter tijdens de verkiezingen. Toen ik 18 jaar was, was ik al lid van de partij"* (administratief dossier, vragenlijst, nr.3.3.). Even verder, verklaarde verzoeker nogmaals dat hij politiek actief was en lid geworden was van de UNM in 1998 of 1999 (*ibid.*, nr. 3.5.). Deze vaststelling ondermijnt, tezamen met de vaststelling dat verzoeker zijn beweerde lidmaatschap van en engagement en activiteiten voor de UNM niet staaft, op fundamentele wijze de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende politieke engagement en activiteiten. Dat verzoeker niet eens bleek te weten dat de partij waarvoor hij politiek actief beweert te zijn geweest slechts werd opgericht jaren nadat zijn zelfverklaarde lidmaatschap van en activiteiten voor deze partij zouden zijn aangevangen, laat niet toe nog enig geloof te hechten aan verzoekers beweerde politieke profiel en activiteiten.

In zoverre verzoeker zich in het kader van het voorgaande beroept op de schending van artikel 17, § 2 van het PR CGVS, dient voorts te worden opgemerkt dat dit artikel door verzoeker *in casu* niet op dienstige wijze kan worden aangevoerd daar dit artikel betrekking heeft op de situatie waarin er tijdens een persoonlijk onderhoud bij verweerder tegenstrijdigheden in de verklaringen van de verzoeker of het ontbreken van relevante informatie worden vastgesteld en er in verzoekers geval geen persoonlijk onderhoud bij verweerder heeft plaatsgevonden. Hoe dan ook kan worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat verzoeker met de betreffende vaststelling niet werd geconfronteerd, op zich geenszins afbreuk doet aan het bestaan van deze vaststelling. Bovendien had verzoeker ruimschoots de kans om middels het onderhavige verzoekschrift de nodige uitleg te verstrekken omtrent en verklaring te bieden voor de voormelde, in de bestreden beslissing gedane vaststelling. Hij heeft deze mogelijkheid daarenboven benut. Uit het voorgaande blijkt daarbij genoegzaam dat de door hem geboden uitleg niet overtuigt.

Gezien niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden engagement en activiteiten voor de UNM, kan evenmin nog enig geloof worden gehecht aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgesproten en de vrees voor vervolging die verzoeker hieraan koppelt.

De geloofwaardigheid van deze voorgehouden problemen en vrees, wordt bovendien nog verder ondermijnd doordat verzoekers gedragingen door de jaren heen in het geheel niet kunnen worden gerijmd met zijn vermeende problemen en vrees. Verzoeker vestigt in het verzoekschrift in dit kader zelf uitdrukkelijk en nadrukkelijk de aandacht op het gegeven dat zijn politieke problemen niet slechts in 2019 begonnen doch reeds veel eerder aanvingen en reeds lange tijd speelden. Het ernstigste incident dat zou hebben plaatsgevonden, met name de gebeurtenis waarbij hij door hoofden van de politie zou zijn gedwongen om in een wagen te stappen, waarbij hij met vuurwapens werd bedreigd en waarbij er aangegeven werd dat hij levend zou worden begraven indien hij het land niet zou verlaten, i.e. het incident dat de kern uitmaakt van zijn relaas en de directe aanleiding zou hebben gevormd voor zijn vertrek, situeert verzoeker daarbij in het verzoekschrift in 2011. Verzoeker benadrukt dan ook dat hij sedert 2011 ernstige problemen heeft en vervolging vreest in Georgië. Desalniettemin blijkt uit verzoekers verklaringen dat hij zowel in 2016 (voor een week), een dik jaar later (voor een maand) als in 2019 (voor een week) vrijwillig en op legale wijze en met gebruik van zijn eigen paspoort terugkeerde naar Georgië (administratief dossier, verklaring DVZ, nr.37). De eerste twee keren zou hij zijn teruggekeerd omdat zijn broer ziek was en de derde keer omdat hij in Frankrijk een negatieve beslissing ontving in het kader van het verzoek om internationale bescherming dat hij aldaar had ingediend. Gezien ook verzoekers beide ouders, zus en andere broer op dat moment nog in Georgië vertoefden en zijn zieke broer aldus konden verzorgen en bijstaan, kan echter niet worden ingezien waarom verzoeker de eerste twee keren het risico zou hebben genomen om, in weerwil van zijn voorgehouden problemen en vrees, vrijwillig en op legale wijze terug te keren naar Georgië louter omdat zijn broer ziek was. Waarom verzoeker in 2019 ten derde male vrijwillig op deze wijze zou terugkeren naar Georgië kan, zo zijn beweerde problemen en vrees strookten met de werkelijkheid, evenmin worden ingezien. Dat hij een negatieve beslissing had ontvangen in Frankrijk, doet aan deze vaststelling geenszins afbreuk en kan geenszins verklaren waarom hij ervoor opteerde om, ondanks dat hij beweert aldaar voor zijn leven te vrezen en door de overheid te worden geviséerd, nogmaals vrijwillig terug te keren naar Georgië.

Ook verzoekers gedragingen nadat hij zijn land van herkomst uiteindelijk opnieuw verliet in 2019 zijn manifest niet verenigbaar met verzoekers vermeende problemen en vrees voor vervolging. In dit kader wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gesteld:

“Ten derde is uw gedrag niet in overeenstemming met uw beweerde vrees voor vervolging. (...) Er dient hierbij aangestipt te worden dat u in Polen helemaal geen verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, hoewel u daar 7 maanden verbleef. U zou wel een tweede keer een verzoek hebben ingediend in Frankrijk, in die periode van 7 maanden dat u in Frankrijk verbleef (DVZ-verklaring, vraag 37), maar van uw beweerde tweede verzoek om internationale bescherming in Frankrijk is in het administratief dossier, met name op de fiche ‘EURODAC SEARCH RESULT’, helemaal niets van terug te vinden (zie documenten in het administratief dossier). U blijkt dus helemaal geen haast te hebben gehad met het indienen van een verzoek om internationale bescherming in de Europese Unie omwille van uw beweerde politieke problemen, terwijl u daar in Polen ruim de kans toe had, wat aldus niet in overeenstemming is met uw beweerde vrees voor vervolging. Immers, van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan daadwerkelijke bescherming zich zo snel mogelijk wendt tot de asielinstanties. De vaststelling dat u na uw aankomst in Polen, daar helemaal geen verzoek om internationale bescherming indiende toont aan dat u internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte en ondermijnt finaal de ernst en de geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Dat verzoeker in Polen via andere weg een verblijfsrecht probeerde te bekomen, kan namelijk hoegenaamd niet verklaren waarom hij naliert om daarnaast een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Verzoeker had van het bestaan van deze procedure, in tegenstelling met wat hij tracht te late uitschijnen in het verzoekschrift, vooreerst duidelijk wel degelijk kennis gelet op zijn eerdere verzoek om internationale bescherming in Frankrijk. Redelijkerwijze kan bovendien worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, de mogelijkheden nagaat om bescherming te verkrijgen en een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliert dit te doen en zeven maanden lang naliert om zulk verzoek in te dienen in Polen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Daarenboven liet verzoeker, in tegenstelling met wat hij andermaal beweert, ook nadien, gedurende zijn zeven maanden durende verblijf in Frankrijk, klaarblijkelijk na om een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Uit de

fiche “EURODAC SEARCH RESULT” blijkt immers dat verzoekers vingerafdrukken in Frankrijk enkel werden afgenomen in juni 2019.

Het voorgaande klemmt nog des te meer nu in de bestreden beslissing, dit mede gelet op het voorgaande, geheel terecht wordt aangegeven:

“Tot slot dient te worden opgemerkt dat u zonder geldige reden, geen gevolg heeft gegeven, binnen de maand, aan de vraag om inlichtingen, vervat in de brief die u op 26 augustus per aangetekend schrijven naar uw woonplaats werd verstuurd. Hieruit kan dan ook niet anders dan geconcludeerd worden dat uw gedrag blijk geeft van een ernstige desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in de Vreemdelingenwet in het kader van de subsidiaire bescherming en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen.”

Op verzoekers betoog inzake het beweerde niet-ontvangen van het verzoek om inlichtingen in kwestie werd reeds hoger genoegzaam ingegaan. Daarbij bleek reeds hoger dat dit betoog niet kan worden aanvaard. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het onderhavige beroep ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende politieke engagement en activiteiten en aan de beweerdelijk hieruit voortgesproten problemen en vrees voor vervolging. Derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan de bewering van verzoeker dat zijn broer omwille van deze problemen vals zou zijn beschuldigd en onterecht in de gevangenis zou zijn opgesloten. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker ook ter staving van deze bewering niet het minste begin van bewijs bijbrengt.

Gelet op het voorgaande, is verzoekers kritiek op de overige, overvloedige motieven ten grondslag van de bestreden beslissing, inzake de voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in Georgië, op zich verder niet dienstig en kan deze kritiek niet leiden tot een hervorming of vernietiging van de bestreden beslissing.

De door verzoeker neerlegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Ook de stukken documenten bij het verzoekschrift bevatten geen gegevens of elementen die aan het voorgaande afbreuk zouden kunnen doen.

3.8. In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft verzoeker geen substantiële redenen opgegeven in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet om zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Bijgevolg heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen ten aanzien van verzoeker met recht besloten tot de weigering van de internationale bescherming en tot de kennelijke ongegrondheid van zijn verzoek om internationale bescherming en dient het beroep te worden verworpen.

3.9. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT